

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ТЕХНИЧЕСКИТЕ
ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ПРОДУКТИТЕ (ДВ, бр. 86 от 1999 г.)

§ 1. В чл. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 4:

“4. надзора на пуснатите на пазара и/или в действие продукти;”.

2. Досегашната т. 4 става т. 5 и се изменя така:

“5. техническия надзор за спазване на техническите изисквания, правилата и нормите за устройство и безопасна експлоатация на съоръженията с повишена опасност.”

§ 2. В чл. 2 т. 1 се изменя така:

“1. да създаде условия, които гарантират пускането на пазара и/или в действие на продукти, които осигуряват защитата на живота и здравето на хората, безопасността на домашните животни, защитата на потребителите и опазването на околната среда и вещите;”.

§ 3. Член 3 се изменя така:

“Чл. 3. Продукти, за които са определени съществени изисквания, се пускат на пазара и/или в действие само когато осигуряват защитата на живота и здравето на хората, безопасността на домашните животни, защитата на потребителите и опазването на околната среда и вещите, при условие че са правилно монтирани, поддържани и се използват по предназначение.”

§ 4. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, изречение второ след думата “вносители” се поставя запетая и се добавя “упълномощени представители на производителите по ал. 3”.

2. Създава се ал. 3:

“(3) Производителят може да упълномощи писмено свой представител – местно лице, който е регистриран по Търговския закон, да действа от негово име за изпълнение на задълженията, свързани с пускането на пазара и/или в действие на продуктите.”

§ 5. Създават се чл. 4а и 4б:

“Чл. 4а. Лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, са длъжни да посочат наименованието и адреса си на управление върху продукта, а когато това е невъзможно – върху опаковката му и придружаващата го документация, както и да предоставят инструкция и/или указание за употреба на български език, когато това се изисква от наредбите по чл. 7.

Чл. 4б. Търговците са длъжни да продават само продукти с маркировка за съответствие и/или с декларация за съответствие, с инструкция и/или указание за употреба на български език, когато това се изисква от наредбите по чл. 7, и с обозначени

върху продуктите наименование и адрес на управление на лицето, което пуска продукта на пазара и/или в действие.”

§ 6. В чл. 5 след думите “българските стандарти” се добавя “или националните стандарти на страните - членки на Европейския съюз”, а думите “по чл. 6” се заменят с “по чл. 7”.

§ 7. В чл. 6, ал. 2 след думата “животни” се поставя запетая и се добавя “защитата на потребителите”.

§ 8. В чл. 7 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 3 думата “начина” се заменя с “начините” и думите “и техническото досие на продукта” се заличават.

2. Алинея 2 се отменя.

§ 9. В чл. 8 думите “чл. 6” се заменят с “чл. 7” и накрая се добавя “и обявени в официалния бюлетин на Държавната агенция по стандартизация и метрология, наречени “обявените лица”.

§ 10. Член 9 се изменя така:

“Чл. 9. (1) Разрешението за извършване на оценяване на съответствието се издава от председателя на Държавната агенция по стандартизация и метрология.

(2) Разрешението за извършване на оценяване на съответствието на строителните продукти се издава от министъра на регионалното развитие и благоустройството по реда на глава трета от закона.

(3) Министърът на регионалното развитие и благоустройството предоставя на председателя на Държавната агенция по стандартизация и метрология данните по чл. 14 и информация за отнетите разрешения в 7-дневен срок от издаването или отнемането на разрешението.”

§ 11. В чл. 10 ал. 2 се изменя така:

“(2) В наредбите по чл. 7 се определят специфични критерии към лицата в зависимост от процедурите за оценяване на съответствието.”

§ 12. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите “чл. 6” се заменят с “чл. 7”.

2. Алинея 2 се изменя така:

“(2) Когато лицето, което кандидатства за получаване на разрешение за оценяване на съответствието, представи сертификати за акредитация, с които се признава компетентността му като орган за сертификация на продукти и/или орган за сертификация на системи по качеството, и/или орган за контрол, издадени от Изпълнителната агенция “Българска служба за акредитация”, и когато процедурата за оценяване на съответствието изисква съответната компетентност, се счита, че лицето отговаря на критериите по чл. 10, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 7.”

3. Създава се ал. 3:

“(3) Лицето, което кандидатства за получаване на разрешение за оценяване на съответствието, може да представи сертификати, издадени от чуждестранни органи за акредитация, и когато има международно споразумение за взаимното им признаване, по което Република България е страна, се счита, че отговаря на критериите по чл. 10, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 7.”

§ 13. В чл. 12, ал. 1 и 2 думите “съответният министър или друг орган на изпълнителната власт” се заменят с “председателят на Държавната агенция по стандартизация и метрология или съответният министър по чл. 9, ал. 2”.

§ 14. В чл. 13 думите “чл. 6” се заменят с “чл. 7”.

§ 15. Член 15 се изменя така:

“Чл. 15. (1) Разрешението за извършване на оценяване на съответствието се отнема от органа по чл. 9, който го е издал, когато лицата, получили разрешение:

1. престанат да отговарят на някои от критериите по чл. 10;
2. не изпълняват задълженията си при извършване на процедурите за оценяване на съответствието.

(2) Разрешението за оценяване на съответствието, издадено в случаите по чл. 11, ал. 2, се отнема, когато Изпълнителната агенция “Българска служба за акредитация” отнеме сертификата за акредитация.”

§ 16. Член 17 се изменя така:

“Чл. 17. За издаването на разрешения за оценяване на съответствието се събират държавни такси, чиито размери се определят с тарифа, одобрена от Министерския съвет.”

§ 17. В чл. 20 думата “лицето” се заменя с “обявеното лице” и текстът до края се заличава.

§ 18. Член 21 се изменя така:

“Чл. 21. (1) Съответствието на продуктите със съществените изисквания се удостоверява с маркировка за съответствие, с декларация за съответствие, когато такива се изискват от наредбите по чл. 7, и с техническо досие.

(2) Изискванията за съдържанието на декларацията за съответствие и на техническото досие се определят с наредбите по чл. 7.”

§ 19. Член 22 се изменя така:

“Чл. 22. Лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, съставят на български език декларация за съответствие, когато такава се изисква от наредбите по чл. 7.”

§ 20. Член 23 се изменя така:

“Чл. 23. За продуктите, които имат маркировка за съответствие и декларация за съответствие, когато такива се изискват от наредбите по чл. 7, се счита, че съответстват на съществените изисквания и съответствието им е оценено по процедури, определени в наредбите по чл. 7.”

§ 21. Създава се чл. 24а:

“Чл. 24а. Когато Република България е страна по международно споразумение за признаване на резултатите от оценяване на съответствието и на маркировка, която е различна от определената с наредбата по чл. 24, се счита, че продуктите с такава маркировка съответстват на съществените изисквания и съответствието им е оценено по процедури, определени в наредбите по чл. 7.”

§ 22. В чл. 26 след думите “са длъжни” се добавя “да съхраняват и” и накрая се добавя “и декларацията за съответствие”.

§ 23. Член 27 се изменя така:

“Чл. 27. (1) Надзорът на пазара се извършва, за да се осигури съответствието на продуктите, пуснати на пазара и/или в действие, с изискванията по закона.

(2) Надзорът на пазара се осъществява от председателя на Държавната агенция по стандартизация и метрология чрез Главна дирекция “Надзор на пазара”.

(3) За строителните продукти и за медицинските изделия надзорът на пазара се осъществява от председателя на Държавната агенция по стандартизация и метрология съвместно съответно с министъра на регионалното развитие и благоустройството и с министъра на здравеопазването.”

§ 24. Член 28 се изменя така:

“Чл. 28. (1) Надзорът на пазара включва наблюдение, проверка за наличието на маркировка за съответствие и на инструкция и/или указание за употреба на български език, когато те се изискват от наредбите по чл. 7, проверка на декларацията за съответствие, проверка на частта от техническото досие, отнасяща се за съответствието на продуктите, или чрез изпитвания на образци или проби от продуктите, пуснати на пазара и/или в действие.

(2) Изпитването на продуктите не може да се извършва от лицата, които са участвали в оценяването на съответствието на същите продукти.”

§ 25. Член 29 се изменя така:

“Чл. 29. Органите за надзор на пазара извършват наблюдението и проверките:

1. в търговските обекти, складовете и другите места за съхраняване и/или продажба на продукти на едро и дребно;

2. в производствените, складовите и търговските помещения, в лечебните заведения и лабораториите, където продуктите се пускат в действие или се използват съгласно предназначението им;

3. на панаири, изложбите и демонстрациите в случаите по § 2 от Допълнителните разпоредби.”

§ 26. Член 30 се изменя така:

“Чл. 30. (1) При проверките органите за надзор на пазара изискват от лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, декларация за съответствие и/или техническо досие, когато липсва маркировка за съответствие или тя е поставена в нарушение на изискванията на Наредбата за маркировката за съответствие със съществените технически изисквания към продуктите (ДВ, бр. 66 от 2000 г.).

(2) Органите за надзор на пазара изискват декларацията за съответствие и техническото досие и за продукти с маркировка за съответствие при съмнения, възникнали в резултат на наблюдение на пазара, писмени жалби и сигнали на други контролни органи, граждани и средства за масово осведомяване.

(3) Когато декларацията за съответствие и техническото досие не са достатъчни, за да се установи съответствието на продукта със съществените изисквания, органите за надзор на пазара вземат образци или проби от продукта за изпитвания.”

§ 27. Създават се чл. 30а, 30б, 30в, 30г, 30д, 30е, 30ж и 30з:

“Чл. 30а. (1) Органите за надзор на пазара забраняват с предписание разпространението и/или използването на продукти, за които в резултат на проверките и изпитванията е установено, че не съответстват на съществените изисквания, и предписват на лицата, които са пуснали тези продукти на пазара и/или в действие, да ги изтеглят от пазара.

(2) Когато несъответствието със съществените изисквания може да се отстрани, продуктите се пускат отново на пазара и/или в действие след оценяване на съответствието им.

(3) Когато несъответствието със съществените изисквания не може да се отстрани, лицата, които са пуснали продуктите на пазара и/или в действие, ги унищожават за своя сметка по предписание на органите за надзор на пазара. Редът за унищожаване на продуктите се определя в наредбата по чл. 30д.

Чл. 30б. (1) Разходите за вземане на образци или проби и за изпитване са за сметка на лицата, които пускат продуктите на пазара и/или в действие, когато продуктите не съответстват на съществените изисквания. Когато продуктите съответстват на съществените изисквания, разходите са за сметка на органите за надзор на пазара.

(2) Разходите за вземане на образци или проби от продукти без декларация за съответствие и техническо досие и разходите за изпитването им са за сметка на лицето, което ги пуска на пазара и/или в действие, независимо от получените резултати.

Чл. 30в. Органите за надзор на пазара предписват на лицата, пуснали продукти на пазара и/или в действие без маркировка за съответствие, без декларация за съответствие и без техническо досие, да спрат разпространението и/или използването им до извършване на оценяване на съответствието им.

Чл. 30г. При извършване на проверки органите за надзор на пазара могат да поискат съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи и от компетентните органи на местното самоуправление.

Чл. 30д. Министерският съвет с наредба определя условията и реда за извършване на надзор на пазара.

Чл. 30е. В случаите по чл. 30а органите за надзор на пазара изнасят пред средствата за масово осведомяване следните данни за продукти:

1. вид и количество на продуктите;
2. търговската им марка;
3. опасността или риска, свързани с употребата на продуктите;
4. резултатите от проверката;
5. предприетите мерки;
6. лицата, които са ги пуснали на пазара и/или в действие.

Чл. 30ж. (1) Органите за надзор на пазара имат право:

1. на свободен достъп до местата по чл. 29, ал. 1, т. 1 и 2;
2. да изискват от лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, декларация за съответствие, техническо досие и инструкция и/или указание за употреба на български език, когато те се изискват от наредбите по чл. 7;
3. да изискват от търговците инструкция и/или указание за употреба на продуктите на български език, когато те се изискват от наредбите по чл. 7;
4. да вземат образци или проби от продуктите за изпитвания;
5. да получават необходимата информация за извършване на надзор на пазара.

(2) Служителите в Главна дирекция "Надзор на пазара" се застраховат за сметка на бюджета на Държавната агенция по стандартизация и метрология срещу злополука, настъпила при или по повод изпълнението на служебните им задължения.

(3) Лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, и търговците по чл. 46 са длъжни да осигуряват достъп до местата по чл. 29, ал. 1, т. 1 и 2 и да оказват съдействие на органите за надзор на пазара при изпълнение на техните задължения.

Чл. 30з. Органите за надзор на пазара са длъжни:

1. да използват получените документи и информация само за целите на надзор на пазара;
2. да се легитимират при извършване на проверките.”

§ 28. В чл. 31 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

“(1) Експлоатацията на съоръжения с повишена опасност, както и устройството и монтажът на тези от тях, за които няма съществени изисквания, определени с наредбите по чл. 7, трябва да съответстват на технически изисквания, правила и норми за безопасност, определени с наредби на Министерския съвет.”

2. В ал. 2 думата “актовете” се заменя с “наредбите”.

§ 29. В чл. 33 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата “опасност“ се поставя запетая и се добавя “за които няма наредби по чл. 7”, думата “производство” се заличава и думата “актовете” се заменя с “наредбите”.

2. Създава се нова ал. 2:

“(2) Съоръженията с повишена опасност, за които има наредби по чл. 7, подлежат след пускането им в експлоатация на технически надзор за съответствието им с техническото им досие и за съответствието на тяхната експлоатация с техническите изисквания, правила и норми, определени в наредбите по чл. 31.”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите “на подвижен железопътен състав” се заличават.

§ 30. В чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата “оправомощени” се заменя с “получили лицензия за това”.

2. В ал. 2 думите “оправомощени лица” се заменят с “лица, получили лицензия за това” и думите “оправомощаване на лицата по ал. 1” се заменят с “издаване на лицензиите”.

3. Създават ал. 3 и 4:

“(3) Лицата, получили лицензия да осъществяват технически надзор, трябва да имат застраховка за вредите, които могат да причинят вследствие на неизпълнение на задълженията си на собствениците или ползвателите на съоръжения с повишена опасност или на трети лица.

(4) Инспекторите от Главна дирекция “Инспекция за държавен технически надзор” се застраховат за сметка на бюджета на Държавната агенция по стандартизация и метрология срещу злополука, настъпила при или по повод изпълнението на служебните им задължения.”

§ 31. Създава се чл. 34а:

“Чл. 34а. (1) Председателят на Държавната агенция по стандартизация и метрология издава лицензии за срок 5 години за осъществяване на технически надзор на съоръженията с повишена опасност на:

1. лица, осъществяващи надзора въз основа на договор със собственика или ползвателя на съоръжения с повишена опасност;

2. структурно обособени части на предприятия или организации, пряко подчинени на ръководителя им – за осъществяване на технически надзор върху съоръженията с повишена опасност, които са собственост или се ползват от предприятието или организацията.

(2) Лицата по ал. 1, които кандидатстват за получаване на лицензия, трябва:

1. да са регистрирани по Търговския закон или да са създадени със закон, с акт на Министерския съвет или на държавен орган;

2. да не са обявени в несъстоятелност или да не се намират в производство за обявяване в несъстоятелност или в ликвидация;

3. да разполагат с персонал, който притежава квалификация и/или правоспособност, необходими за осъществяване на технически надзор на съоръженията с повишена опасност;

4. да притежават материално-технически условия и средства за осъществяване на технически надзор на съоръженията с повишена опасност;

5. да не участват в проектирането, производството, доставката, монтирането, използването, ремонтването или поддържането на видовете съоръжения с повишена опасност, чийто технически надзор осъществяват;

6. да не участват в капитала, управлението или контрола на търговски дружества, които извършват дейностите по т. 6.

(3) Лицензията съдържа:

1. наименованието, седалището и адреса на лицензираното лице;

2. номера на фирменото дело или наименованието на акта, с който е създадено лицето;

3. наименованието на структурното звено, което ще осъществява технически надзор – в случаите по ал. 1, т. 2;

4. видовете съоръжения с повишена опасност, за които лицето се лицензира да осъществява технически надзор;

5. начален и краен срок на действие на лицензията.

(4) Председателят на Държавната агенция по стандартизация и метрология отказва да издаде лицензията, когато лицата по ал. 1 не отговарят на някое от изискванията по ал. 2. Отказът да се издаде лицензия се мотивира писмено и подлежи на обжалване по реда на Закона за Върховния административен съд.

(5) Председателят на Държавната агенция по стандартизация и метрология отнема лицензията при:

1. прекратяване на търговеца или на юридическото лице;

2. промени в обстоятелствата, при които лицензията е издадена;

3. липса на застраховка по чл. 34, ал. 3;

4. установяване от инспекторите от Главна дирекция “Инспекция за държавен технически надзор”, че лицата, получили лицензия, не изпълняват задълженията си съгласно закона и наредбите по прилагането му.”

§ 32. В чл. 35 се правят следните изменения и допълнения:

1. Думата “актовете” се заменя с “наредбите”.

2. В т. 1 думите “на които не е извършено оценяване на съответствието по реда на глава трета” се заменят със “за които няма наредби по чл. 7”.

3. В т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя “като се спазват изискванията на чл. 143 от Закона за устройство на територията”.

4. В т. 3 думите “монтаж, експлоатация” и думите “и поддържане” се заличават.

§ 33. В чл. 36 думите “производство, монтаж” се заличават.

§ 34. Член 37 се изменя така:

“Чл. 37. Председателят на Държавната агенция по стандартизация и метрология или оправомощените от него длъжностни лица от Главна дирекция “Инспекция за държавен технически надзор” установяват наличието на условията за производството и монтажа на съоръженията с повишена опасност, определени в наредбите по чл. 31, за които няма наредби по чл. 7.”

§ 35. В чл. 39 ал. 1 се изменя така:

“(1) Собственикът или ползвателят на съоръжение с повишена опасност е длъжен да го регистрира пред органите за технически надзор и да им предостави техническата му документация.”

§ 36. В чл. 40 след думата “опасност” се поставя запетая и се добавя “за които няма наредби по чл. 7”.

§ 37. Член 41 се изменя така:

“Чл. 41. Изискванията, условията и редът за издаване на разрешенията по чл. 36, 37 и 40 и за регистрация по чл. 39, ал. 1 се определят с наредбите по чл. 31.”

§ 38. В чл. 42 ал. 1 и 2 се изменят така:

“(1) Органите за технически надзор извършват първоначални, периодични и внезапни прегледи, проверки и изпитвания на съоръженията с повишена опасност, както и проверки на предприятията, сградите и другите обекти, в които съоръженията се произвеждат, монтират, поддържат, ремонтират и експлоатират.

(2) Редът за извършване на прегледите, проверките и изпитванията по ал. 1 на отделните видове съоръжения с повишена опасност се определя с наредбите по чл. 31.”

§ 39. В чл. 42, ал. 3, чл. 44 и чл. 46, ал. 1 и 2 думите “и/или” се заменят с “или”.

§ 40. В чл. 49, ал. 1 изречение първо се изменя така:

“За неизпълнение на установените изисквания в тази глава и в наредбите по чл. 31 инспекторите от Главна дирекция “Инспекция за държавен технически надзор” прилагат следните принудителни административни мерки:”.

§ 41. Член 51 се изменя така:

“Чл. 51. Лице, което състави и/или използва декларация за съответствие със съдържание, което не съответства на съдържанието, определено с наредбите по чл. 7, се наказва с глоба от 3000 до 8000 лв. или с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., ако с деянието не се извършва престъпление.”

§ 42. Създават се чл. 51а, 51б и 51в:

“Чл. 51а. Лице, което пуска на пазара и/или в действие продукти с маркировка за съответствие в нарушение на Наредбата за маркировката за съответствие със съществените технически изисквания към продуктите, се наказва с глоба от 300 до 800 лв. или с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

Чл. 51б. Лице, което пуска на пазара и/или в действие продукти с маркировка за съответствие, без да е оценено съответствието им със съществените изисквания с тях, се наказва с глоба от 3000 до 8000 лв. или с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 51в. Лице, което пуска на пазара и/или в действие продукти без декларация за съответствие, когато такава се изисква от наредбите по чл. 7, се наказва с глоба от 500 до 800 лв. или с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.”

§ 43. Създават се чл. 52а, 52б, 52в, 52г и 52д:

“Чл. 52а. Лице, което пуска на пазара и/или в действие продукти, без да е посочило върху тях наименованието и адреса си на управление или без инструкцията и/или указание за употреба на български език, се наказва с глоба от 200 до 500 лв. или с имуществена санкция от 300 до 1000 лв.

Чл. 52б. Търговец, който продава продукти без маркировка за съответствие, се наказва с глоба 500 лв. или с имуществена санкция 1000 лв.

Чл. 52в. Търговец, който продава продукти без декларация за съответствие, когато такава се изисква от наредбите по чл. 7, се наказва с глоба 800 лв. или с имуществена санкция 1500 лв.

Чл. 52г. Търговец, който продава продукти без обозначение на наименованието или адреса на управление на лицето, което ги пуска на пазара и/или в действие, се наказва с глоба 250 лв. или с имуществена санкция 500 лв.

Чл. 52д. Търговец, който продава продукти без инструкция и/или указание за употреба на български език, се наказва с глоба 200 лв. или с имуществена санкция 500 лв. “

§ 44. Член 53 се изменя така:

“Чл. 53. За неизпълнение или нарушение на задължителните предписания по чл. 30а, ал. 1 и 3 и чл. 30в виновните лица се наказват с глоба от 300 до 1000 лв. или с имуществена санкция от 500 до 2000 лв.”

§ 45. В чл. 54 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

“(1) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 50, 51, 51а - 51в, 52, 52а - 52д и 53 се съставят от длъжностни лица, определени от председателя на Държавната агенция по стандартизация и метрология или от министрите, на които е възложено разработването на наредби по чл. 7.”

2. Създава се ал. 3:

“(3) Не подлежат на обжалване наказателни постановления, с които е наложена глоба или имуществена санкция до 500 лв. включително.”

§ 46. В чл. 55 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата “виновните” се заменя с “физическите” и след думата “лева” се добавя “а юридическите лица и едноличните търговци – с имуществена санкция в същия размер”.

2. В ал. 2 след думата “глоба” се добавя “или имуществена санкция”.

§ 47. В чл. 58 се създава ал. 3:

“(3) Не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 600 лв. включително или имуществена санкция до 1000 лв. включително.”

§ 48. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) точка 9 се изменя така:

“9. “Ползвател” е всяко физическо или юридическо лице, което ползва съоръжения с повишена опасност по силата на договор или на друго правно основание.”;

б) създава се т. 10:

“10. “Търговец” е всяко лице, което предоставя безплатно или срещу заплащане продукти на потребител и е различно от лицето, което пуска продуктите на пазара и/или в действие.”

2. В § 2, ал. 2 думите “Длъжностните лица по чл. 28” се заменят с “Органите за надзор на пазара.”

3. В § 3:

а) в ал. 2 след думите “български език” се добавя “или чрез потвърждаване за прилагане като български стандарти”;

б) в ал. 3 думите “по чл. 6” се заменят с “по чл. 7” и думите “Съвета на Европа” се заменят с “Европейския съвет”.

4. Създава се § 3а:

“§ 3а. За целите на прилагането на наредбата, която въвежда директивата на Европейския съвет 73/23/ЕЕС (ОJ L 77 от 26 март 1973 г.) за хармонизация на законовите разпоредби на страните членки, отнасящи се до електрически съоръжения, предназначени за използване в определени граници на напрежението, изменена с Директива 93/68/ЕЕС (ОJ L 220 от 30 август 1999 г.), лицата, които изготвят експертен доклад за съответствието, получават разрешение по реда на глава трета.”

5. В § 4 след думите “Министерството на транспорта” се добавя “и съобщенията”.

6. Създава се § 4а:

“§ 4а. (1) Техническият надзор на съоръженията с повишена опасност, монтирани на подвижен железопътен състав, независимо от тяхната собственост се осъществява от специализирания орган по § 4 на Министерството на транспорта и съобщенията.

(2) Правилата, нормите и изискванията за устройството и безопасната експлоатация на съоръженията по ал. 1, за които няма наредби по чл. 31, се определят с наредби на министъра на транспорта и съобщенията.

(3) За заверка на документите по чл. 35, за издаване на разрешения по чл. 36 и 40, за технически прегледи, проверки и изпитвания на съоръжения с повишена опасност по чл. 42, ал. 1, извършвани от специализирания орган на Министерството на транспорта и съобщенията по § 4, се събират държавни такси по тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта и съобщенията.”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 49. Лицата, получили разрешение за извършване на оценяване на съответствието до влизането в сила на закона, могат да извършват оценяване на съответствието до изтичането на срока на действие на разрешението.

§ 50. Законът влиза в сила два месеца след обнародването му в “Държавен вестник”.

Законът е приет от XXXIX Народно събрание на 2002 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

24.04.2002 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Огнян Герджиков)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за техническите изисквания към продуктите

Законът за техническите изисквания към продуктите, приет от Народното събрание на 17 септември 1999 г., е рамков, хоризонтален закон за въвеждане в българското законодателство на европейските технически директиви от "Нов подход". Разпоредбите на първите три глави на закона са синтезирани от еднаквите хоризонтални текстове от директивите, като е предвиден ред за определяне на съществени изисквания в зависимост от спецификата на продуктите в наредби, приети от Министерския съвет. Разработването на наредбите е възложено на министрите и другите органи на изпълнителната власт съгласно Решение № 727 на Министерския съвет от 1999 г. Глава четвърта и глава пета регламентират съответно надзора на пуснатите на пазара продукти и техническия надзор на съоръженията с повишена опасност.

При разработването на наредбите от работните групи, определени със заповеди на съответните министри и другите органи на изпълнителната власт, възникнаха проблеми с определени текстове от директивите, които не са обхванати от закона.

С оглед разработването на подробни процедури за изпълнение на задълженията по надзора на пазара и техническия надзор върху съоръженията с повишена опасност възникна необходимост от по-ясни и точни текстове в глави четвърта и пета, както и отразяването на забележките на експертите от Европейската комисия по отношение на някои противоречащи си разпоредби.

Измененията и допълненията на закона, предложени с този законопроект, целят постигане на по-голяма яснота при прилагането на принципите на Новия подход за техническо регламентиране и стандартизацията и Глобалния подход за оценяване на съответствието.

В глава първа "Общи положения" към чл. 2, т. 1, отнасящ се за рисковете и опасностите по отношение на живота и здравето на хората, безопасността на домашните животни, опазването на околната среда и вещите, се добавя и защитата на потребителите

в съответствие със забележката на Европейската комисия по отношение на обхванатите от Амстердамския договор рискове и опасности.

В чл. 4 се създава нова ал. 3, определяща задължения за упълномощения представител на производителите при пускането на продукти на пазара и/или в действие по аналогия с упълномощения председател, установен в Европейския съюз, при изпълнение на задълженията за пускането на продукти на пазара и/или в действие от името на производители извън съюза. Добавянето на упълномощения представител към лицата, изброени в чл. 4, ал. 2 и имащи задължения за пускането на продуктите на пазара и/или в действие, ще облекчи работата на органите по надзор на пазара и чуждестранните производители в случаите, когато е необходимо да се предоставя техническото досие на продукта.

Към лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, се предявяват изисквания, свързани с посочването на наименованието и адреса им върху всеки продукт и придружаването му от инструкция или указание за употреба на български език. Тези изисквания са свързани с процедурите за надзор на пазара за по-лесно установяване на лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, както и за възникване на задълженията за търговците, определени в чл. 4б. По сега действащия закон санкциите са предвидени за лицата, които пускат продукти на пазара и/или в действие, и в случаите, когато търговецът не може да посочи лицето, от което е закупен продуктът, не е възможно да се постигне проследимост по веригата до лицето, което го пуска, и не може да се наложи санкцията.

В чл. 5 към съществуващата презумпция за съответствие с изискванията на българските стандарти, въвеждащи европейските хармонизирани стандарти, се добавя и презумпция за съответствие със стандартите на страните - членки на Европейския съюз, за да се осъществи свободното движение от и към Европейския съюз на продуктите, за които не се изисква намесата на трета независима страна при оценяване на съответствието. Тази презумпция се налага и поради факта, че все още не са въведени по-голямата част от хармонизираните европейски стандарти като български. Предвидена е и възможността за презумпция с международни и национални стандарти там, където не са въведени или не се приети европейски стандарти, за да се запълни празнотата.

Коригирана е допуснатата грешка в чл. 11, ал. 2 по отношение на презумпцията за техническа компетентност на лицата, представили атестат за акредитация по стандарт от серията EN 45000. Презумпцията важи единствено за тези точки на чл. 10, ал. 1, които съвпадат с изискванията само на определени стандарти от серията

EN 45000, които се отнасят за сертификация на продукти и системи по качеството и за контрол и които са обвързани с изпълнението на определена процедура за оценяване на съответствието. Предвидена е презумпция за признаване на чуждестранни сертификати за акредитация при подписване от страна на Българската служба за акредитация на многостранните споразумения в областта на ЕА (Европейската асоциация за акредитация).

За започването на преговори по подписването на РЕСА (Европейски протоколи за взаимно признаване на резултатите от оценяване на съответствието) е предвидена възможността за признаване на маркировката "СЕ" и документите, удостоверяващи съответствието на продуктите и издадени от нотифицираните европейски органи за оценяване на съответствието.

В глава четвърта се налагат коренни промени поради факта, че дейностите по надзора на пазара е необходимо да се регламентират ясно и точно и да се обвържат с изпълнението на определени процедури. Задачите на надзора на пазара са освен недопускане на опасни и несъответстващи на изискванията продукти и налагане на принципите на Новия и Глобалния подход.

Особено важен момент в осъществяването на надзора на пазара е включването в него на митническите органи, още повече че европейската интеграция на Република България налага затагането на граничния контрол за спазване на техническите изисквания към продуктите. За постигане на тази цел е необходимо да се предвиди тясно взаимодействие и сътрудничество между митническите органи и органите за надзора на пазара и прилагането на постановки от Регламент 339/93 ЕЕС за контрола за съответствието с изискванията за безопасност в случаите на внос от трети страни. Съгласно становището на Агенция "Митници" тези правила ще се уредят в планираното изменение и допълнение на Закона за митниците. За да се постигне ефективен надзор на постъпващите на българския пазар потоци от продукти, в изменението на Закона за митниците е необходимо да се заложи моделът на страни от Европейския съюз, в териториално отношение сходни с България, например Австрия, които представляват външна граница за общия пазар с трети страни. Тъй като при приемането на България за член на Европейския съюз страната ще се превърне в такава външна граница, трябва да се възпроизведе посоченият модел и на контрол за установяване на безопасността на продуктите още при пресичането на границата да се подлагат всички продукти, обхванати от директивите от Нов подход. Свеждането на групата продукти, подлежащи на проверка на границата, само до играчки, определени в Решение 93/583/ЕЕС, е крайно недостатъчно.

Преработена е глава пета, като са отразени забележките на експертите на Европейската комисия за постигане на ясно разграничение между изискванията на директивите от "Новия подход" и извършването на технически надзор на съоръжения с повишена опасност в случаите, когато те са включени в групите продукти, обхванати от директивите.

Премахва се разрешителният режим за пускане в експлоатация на съоръжения с повишена опасност, обхванати от наредбите по чл. 7. Този подход – наличие на наредби по чл. 7, е изведен последователно в текстовете на глава пета. Постигната е равнопоставеност между българските производители и вносителите по отношение на изискванията, които техническият надзор предявява спрямо производителите и вносителите на съоръжения с повишена опасност. С цел постигане на прозрачност в изискванията и действията на администрацията в законопроекта е разписан лицензионният режим по отношение на лицата, които биха могли да осъществяват технически надзор на определени видове съоръжения с повишена опасност. Досега този режим беше уреден с Наредбата за условията и реда за оправомощаване на лица за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност и за реда за водене на регистър на съоръженията, приета от Министерския съвет.

В съответствие с промените на текстовете от глава първа до глава пета е предвидено изменение в налаганите санкции.

Към проекта не е приложена таблица за съответствието с правото на Европейския съюз, тъй като повечето текстове отразяват забележки на експертите на Европейската комисия по отношение на допуснати пропуски и неточности.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

